

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 50

Presidència
de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet

Sessió celebrada dia 5 de març del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Elaboració del **Dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 4242/01**, de sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

1150

II. Debat de l'**Informe del Tribunal de Comptes** sobre la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1997 i de l'**Informe de la Comissió Tècnica Assessora** sobre la Liquidació dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 1997.

1156

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda. Comença la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Misericòrdia Sugrañes substitueix Manolo Jaén.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Joan Huguet substitueix Maria Salom.

EL SR. TUR I TORRES:

Vicent Tur substitueix Salvador Cànoves.

I. Elaboració del Dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 4242/01, de sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam idò al debat del primer punt de l'ordre del dia, relatiu a dictaminar el projecte de llei RGE núm. 4242/01 del sistema de finançament definitiu dels consells insulars. A l'article 5 es manté l'esmena núm. 5044/01 i a l'article 8 es manté l'esmena núm. 5045/01. Es debateran conjuntament aquestes esmenes? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Fent un plagi a algun diputat d'aquesta cambra, bones tardes, us salut efusivament, dir que abans de defensar aquestes esmenes perquè crec que val la pena que també consti, almenys en comissió, que per part del Grup Parlamentari Popular considerem que estam davant una llei cabdal de la nostra comunitat autònoma i sobretot davant una llei cabdal en un dels temes també cabdals del nostre Estatut d'Autonomia que és el desplegament d'un sistema de finançament amb caràcter definitiu als consells insulars en allò que fa referència al finançament dels mateixos i sobretot damunt i després d'un procés de transferències que amb llums i ombres, ara no és el moment de jutjar-ho, esdevé irreversible, la qual cosa dóna per si mateix la importància d'allò que suposa aquest projecte de llei, és ben probable que aquest projecte de llei no hagi alçat ni debats, ni entusiasmes, ni atenció periodística com d'altres projectes de llei, però açò no minva, almenys per a la percepció del nostre grup, per qualificar-lo com a mínim com un projecte de llei fonamental i que conjuntament amb l'Estatut, la Llei de consells insulars i aquesta que esperem que s'aprovi, perquè tanca un cercle de la nostra organització política-administrativa i de la nostra organització també de govern en consells insulars.

Dit açò, perquè crec que les coses s'han de dir que és un projecte de llei que no té novetat, un projecte de llei que crec

que més o menys quasi tots haguérem transitat per aquest camí, exceptuant una sèrie de matisos i una percepció fonamental que serà el bessó de la qüestió, l'esmena a l'article 6 que ja veurem més endavant. Per tant, manifestar que considerem que efectivament es dóna compliment al títol V de la Llei de consells insulars, en relació al finançament dels mateixos i les nostres esmentes, aquestes dues que vostès ha fet referència Sr. President, són unes esmenes de matís, perquè la majoria del text, o pràcticament tot el text exceptuant l'article núm. 6 hi estam pràcticament d'acord, pràcticament no, hi estam d'acord.

L'esmena 5044, ja entrant amb olivetes, no té més importància que els pagaments d'aquest sistema definitiu als consells insulars, enlloc de fer-se un cada mes ho hem dividit en 12 parts, es pugui fer un 50% al principi i un 50% després del mes de juny, els primers 15 dies del mes de juny. Ens podran dir i en bon criteri que potser el primer pagament del 50% dins els primers 15 dies és molt difícil d'alliberar el capital, però els qui hem estat dins les institucions ja sabem perfectament que tal vegada no hi hagi els doblers en caixa, però sabem perfectament que hi pot haver aquest compromís de finançament que tal volta també hi pot ser de l'altra manera i amb el qual els consells insulars tinguin la garantia que s'ingressarà als seus comptes per poder fer ús d'aquests doblers i perquè no dir-ho, perquè aquests rendiments econòmics siguin del consell insular, que una volta aprovat el pressupost de cada any de la comunitat autònoma són els que realment els destinataris. Per tant, no té cap més referència, ni virtualitat, ni més importància que aquesta.

L'altra esmena, que ja es va dir en ponència, va ser una ponència amistosa, he mirat darrera si hi havia premsa, però ja es va fer aquest comentari de que açò era més un tema de reglament, és possible, hi ha moltes coses que podrien ser temes de reglament, fins i tot moltes lleis que fa aquest Parlament, però la importància legal, d'una llei en concret és que li dóna rang de llei. Per exemple ara posaré un cas que no té similitud en el fons, però sí en la forma, el Consell Econòmic i Social, el Consell Consultiu són producte d'una llei del Parlament, però els diputats vàrem entendre que havia d'estar integrada dins allò que és la norma de convivència nostre que és l'Estatut d'Autonomia i esdevé norma estatutària en aquest moment, òrgans que estan contemplats a l'Estatut. Efectivament fer un mínim de dues reunions, açò es podria posar en el reglament d'organització d'aquest consell financer interinsular, però nosaltres creim que amb la llei seria bo que es fixés que, com a mínim, s'haurien de poder mantenir dues reunions per any, almanco dues. I açò és el contingut d'aquestes dues esmenes que no van més enllà que açò que acab d'explicar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir? Pel Grup Socialista té la paraula el diputat Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Abans d'iniciar la meua intervenció fer una rectificació en la substitució, aquest diputat havia anunciat que substituïa el Sr. Cànoves i em comuniquen que és el Sr. Tirs Pons.

Entrant idò en matèria. Coincidesc amb el portaveu del Grup Parlamentari Popular que sense cap dubte aquesta és una llei cabdal i sobre un tema cabdal, possiblement és la llei que faltava per completar l'edifici institucional de la nostra comunitat autònoma i una llei que a pesar de la seva importància, també s'ha de fer constar, s'aprova amb 10 anys de retard. Record que ja venia recollida a l'Estatut del 83 la necessitat de finançar els consells insulars mitjançant una llei de finançament definitiu i que amb el seu anterior desplegament a l'anterior Llei consells insulars fixava com a termini màxim per aprovar aquesta llei definitiva de finançament dels consells, 5 anys després de la primera transferència. Per tant, 5 anys de retard, però això sí avui podem aprovar una llei com ja s'ha dit, molt important per a l'ordenament institucional de la nostra comunitat autònoma, especialment pel que fa als consells insulars que tots ens hem omplert la boca de dir i repetir que volem que siguin els pilars institucionals de la nostra comunitat autònoma.

Així i tot és una llei que ja va començar, podríem dir en la seva aplicació, abans d'haver nascut o que va començar amb una voluntat decidida d'aquest Govern de les Illes Balears, no només d'impulsar la llei, sinó de millorar el finançament dels consells insulars, donada la situació de com es trobaven, les dificultats de com es trobaven per exercir les competències que havia anant rebent, ja a l'any 99 es va dotar als consells insulars d'una millora en el seu finançament de 3.400 milions que ara es recullen i es consoliden en aquesta llei de finançament definitiu.

I entrant ja, només fer un comentari sobre les dues esmenes que es presenten que com molt bé ha dit el portaveu del Partit Popular en la seva defensa, una d'elles com és la de fer constar a la llei que el consell financer interinsular s'ha de reunir, almanco, dues vegades a l'any, entenem que aquesta és un tema que haurà de regular, això no és propi d'una llei, el més lògic és que ho reguli el seu reglament i en tot cas que també quedi recollit en el seu reglament que es reunirà cada vegada que així ho demani la majoria que es cregui raonable en el reglament, però que és un tema que no és lògic que vengui en a la llei, el més normal és que es reculli en el reglament de què es dotarà aquest consell financer interinsular.

Pel que fa a la transferència dels pagaments als consells insulars d'aquest finançament que es regula en aquesta llei, que es facin en dues parts, el que diu la llei és el sistema que es ve aplicant a totes les administracions, per tant, seria pretendre instaurar un sistema nou que a més xoca frontalment amb el sistema que funciona amb la intervenció del Govern de la comunitat autònoma i no seria procedent modificar-ho.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Acabat el debat passarem a la votació de les esmenes núm. 5044 i 5045.

Vots a favor de les esmenes?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Resultat de la votació.

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 7, en contra 9.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queden rebutjades les esmenes que hem sotmès a votació.

A continuació votarem els articles 5 i 8 del projecte de llei.

Vots a favor dels articles?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació.

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 9, en contra cap, abstencions 7.

EL SR. PRESIDENT:

Queden aprovats els articles 5 i 8.

A l'article 6 es manté l'esmena RGE núm. 5043. Per a la seva defensa té la paraula el diputat Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Fent un símil diríem que estam davant l'article que fa bategar tota aquesta llei, el bessó de la qüestió o és el cor que farà bategar el sistema de finançament definitiu. Per tant, no hi podem passar de puntetes sobre aquest article, ja hi hem fet una referència inicial quan dèiem que la llei en certa manera agrupa el que són els principis fonamentals d'allò que ha de ser un sistema de finançament i ho fa en base teòrica en els criteris establerts per l'Estatut d'Autonomia i també establerts a la Llei de consells insulars, d'aquí tenim la referència de tots els antecedents jurídics, l'Estatut d'Autonomia en els seus articles 68 i 69, la Llei de consells insulars del 89 en el seu article 39, la Llei de consells insulars que també fa menció en el mateix tema, la Llei 16/2000 i la Llei d'acompanyament 10/1996.

El sistema definitiu de finançament ha estat un tema que ha estat aplaçat en dues ocasions i en dos Governos de dos colors diferents i on tampoc han fet massa, si es pot emprar aquesta paraula, massa guerra entre formacions polítiques, perquè entenem que aquesta era una llei que havia de ser el màxim de consensuada possible i el màxim de pensada possible i després d'un rotatge i per tant, torn a reiterar el mateix, benvinguda sigui quasi amb tot el seu contingut.

Quant al sistema de finançament, efectivament la llei el que fa és preveure com a principis, tres principis fonamentals que sí que estan contemplats, una altra cosa és la solució que dóna després a cada un d'aquests principis, es contempla en l'autonomia financera, la qual cosa vol dir capacitat de decisió, de distribuir els recursos financers per a cada una de les institucions, açò és innegable que es dóna en aquesta llei, és a dir, seran pocs o molts els recursos que aquest principi d'autonomia finançarà, quant a disposició de recursos lliures que els hi seran transferits es dóna. per tant, aquest principi es compleix. El de suficiència financera, recursos suficients per atendre les necessitats de serveis transferits, açò sempre és opinable, sempre és opinable si agafem l'òptica de dir que mai hi ha prou recursos per a tots els serveis que s'han de prestar, o per a la qualitat i el nivell de serveis que a un li agradaria prestar. Per tant, estam dins el camp o el món de la subjectivitat per analitzar aquesta suficiència financera.

Sí que és cert i s'ha de dir també, jo ho vull dir perquè en quedi constància, que si agafem la foto fixa de l'any 2000, aquesta suficiència financera podria ser més que acceptable, amb aquesta foto fixa, amb els recursos que aquí es contemplen. I després el principi de solidaritat, el principi de solidaritat es dóna en dos criteris en aquesta llei, que és aquest principi de cobrir els desequilibris que hi pugui haver entre els diferents territoris, aquesta llei ha cercat una fórmula, no dic la fórmula matemàtica o algebraica, que després podríem veure més endavant, però no hi entraré perquè és complicadíssima, açò ho hauria d'haver explicat el Sr. Mesquida, però sí estableix dos temes concrets que volen fer efectiu aquest principi de solidaritat, és el CCI i el CDI, són dos tipus de fons concretament que fan precisament que hi pugui haver aquest equilibri, és a dir, el fons interinsular de serveis per una banda i el fons de compensació interinsular per una altra, són aquests dos fons que la suma volen agrupar aquest principi que dèiem abans de solidaritat.

Quin és el criteri, en aquest cas polític, de l'article 6? Que efectivament l'article 6 agafa foto fixa de l'any 2000 i després li aplica uns criteris com són el criteri del PIB i el criteri de l'IPC, en relació a l'actualització i a la valoració. Però ens oblidam i aquí ve un poc el fons de la nostra esmena, que l'article 69.4 de l'Estatut d'Autonomia diu: la participació amb el finançament de la comunitat autònoma en proporció a les competències autonòmiques que el consell gestioni com a finançament definitiu. Açò és un precepte estatutari i nosaltres tenim els nostres dubtes que el sistema definitiu en el seu article 6 doni cobertura a aquest precepte estatutari, perquè nosaltres interpretam aquest precepte estatutari precisament amb allò que diu el propi Estatut, participació amb el finançament de la comunitat autònoma, què passa si el finançament de la

comunitat autònoma, que és global i que no contempla quan ve aquest finançament si una competència que tenia la comunitat autònoma ha estat o no ha estat transferida es veuen incrementats, aquest paràmetres, ponderables com diria algun diputat, no estan prevists en el sistema de finançament.

Per tant, nosaltres mitjançant la nostra esmena volem introduir aquest element corrector, per exemple que s'incrementi el tram de recaptació d'IRPF, que s'incrementi altres tipus de finançament de la comunitat autònoma globals i que per tant, afecten a transferències donades als consells insulars. Sí és cert, faig un parèntesi, tot açò se'm podrà dir que és subsanable mitjançant convenis de col·laboració i de participació, no però és que els convenis ja existeixen ara, o podrien existir ara independentment que hi hagués llei de finançament definitiva en els consells insulars. Per tant, nosaltres mantenim una alternativa, que tot i respectant el que és aquesta unitat de criteri, en relació als recursos econòmics que té la comunitat autònoma i en relació a les transferències que té el consell insular ara, foto fixa del 2000, que amb un procés de noves transferències no només s'apliqui el criteri que posa en aquest moment tal i com està a l'article 6, sinó que també es puguin veure altres criteris que són els que fan referència a la nostra esmena alternativa, en funció del sobrefinançament que pugui tenir la comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari Nacionalista PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Certament tractam un tema important institucionalment, com és el finançament definitiu dels consells insulars i compartim i crec que com a mínim era important una intervenció sobre la transcendència i la importància de tractar aquest tema del finançament definitiu.

Com ha apuntat el portaveu del Grup Popular, s'han fet dues pròrrogues, jo crec que de distint calat en relació al temps per dos Governos diferents i la insistència que s'hi ha fet en aquest Parlament, baldament s'ha dit que en principi ha estat poca, jo crec que els diaris de sessions, només que les hemeroteques sí que deixaran constància d'una sèrie d'inquietuds i moviments perquè aquest finançament definitiu dels consells insulars arribés a bon port i arribés en els terminis, o amb una pròrroga raonable del termini que tenia la llei originària, que certament ha quedat molt passada, cosa diferent entenc jo ha estat el termini d'un any que es va donar el Govern per complir-lo ara dins aquest termini i crec que dins aquesta legislatura serà un dels seus èxits haver culminat aquest procés.

Dins aquesta mateixa línia creim que és una gran avantatge que mirem d'anar superant, per allò que se'n deia de la irreversibilitat de les transferències, cosa que ens agradaria que quedés constància com quedarà en el diari de sessions i que tothom s'ho apuntés aquesta idea que quan es fa una

transferència no s'intenti recuperar mitjançant procediments espuris. Creim que el més convenient és superar el sistema de cost efectiu, per tant, ja ho feia la llei de superar tot el que eren despeses finalistes i cercar una fórmula que lligui poc un administració amb una altra, sinó que la pròpia administració dels consells insulars pugui sobreviure en la seva pròpia dinàmica. L'esmena que presenta el Grup Popular en aquest sentit de lligar als pressuposts de la comunitat autònoma, creim d'entrada presenta dificultats a l'hora d'aplicar-la, el mateix Estat amb un sistema que pretén també definitiu, confiem que no ho sigui, però una de les seves virtuts de venda és que vol que sigui estable, ha també passat del sistema de cost efectiu i del sistema de càlcul de les transferències, ergo a partir d'enguany el que tenim és participació dins un fons, dins uns tributs de l'Estat que no quantifiquen les transferències. Per exemple, sanitat en aquests moments no té dins l'any 2002 cap partida ni una de la transferència de l'Estat, quan calculem quina és la part de les noves competències com planteja l'esmena del PP ens trobaríem amb una dificultat perquè vol dir que el fet d'haver acceptat sanitat significa que hi hagués un percentatge damunt tributs cedits per l'Estat, uns tributs que van evolucionat cada any, etcètera i que la dificultat de cada vegada identificar les borses que s'han de tenir presents a l'hora de fer els càlculs crec que dificultaria el sistema.

Per altra banda, ja tenim que es lliga, per lligar-ho d'alguna manera amb els pressuposts de la comunitat i amb la seva evolució, un criteri que compartim, com a desideràtum és positiu, però la mecànica sempre és complicada, per exemple els ingressos és evident que són una previsió d'ingressos, són la previsió d'ingressos que es fa a principi d'any, amb una diferència molt important respecte d'allò que pugui ser la liquidació definitiva, podria haver plantejat el contrari el Grup Popular, que en comptes de tenir en compte el capítol d'ingressos en previsions inicials, fossin el capítol d'ingressos liquidats, també amb unes diferències molt importants, per moltíssims d'imponderables, moltíssimes inversions específiques, que efectivament lleven l'endeutament, però hi ha molts d'endeutaments de tot tipus i maneres i que afecten de moltes maneres als capítols dels pressuposts, pensem que es pot tenir un consorci, que s'endeuti el consorci i que el que fa la comunitat és pagar el seus interessos a través d'un capítol 7, o moltes altres situacions que distorsionarien una vocació que nosaltres compartim, és la mateixa que demanam de l'Estat, que quan hi ha una evolució positiva dels seus ítems, nosaltres en participem, però és difícil d'articular i crec que no està resolta amb l'esmena que ens presenten i com que ens hem de pronunciar, no damunt les voluntats o les vocacions, sinó a veure si mecànicament s'ha trobat la manera, creim que no és oportuna, no és correcte, no és millor que la que hi ha.

Per tant, tot i que celebrem i compartim part del que pretén l'esmena, no li podem donar suport i creim que lligar-ho no només a l'IPC que l'Estat realment crea un parany i probablement insuficient en aquest nivell de lligar l'evolució econòmica al finançament dels consells, però lligar-ho a l'evolució del producte interior brut, de l'evolució econòmica del país, jo crec que dona unes certes garanties als consells. Tal vegada amb una possible revisió una vegada transferides noves competències als consells i una vegada haguem de

tornar superar el sistema de cost efectiu i per tant, recuperar amb el sistema tal vegada amb una nova reflexió d'un altre plantejament definitiu haguem de fer partícips d'imposts de la comunitat o alguna fórmula que lligui més directament amb el que sigui l'evolució dels ingressos de la comunitat als dels consells. En aquest moment creim que la solució que arbitra el projecte de llei és correcte, és positiu i l'esmena que es presenta li veim més inconvenients quasi d'aplicació que no solucions a allò que planteja. Per tant, en principi ja dic, valorant la reflexió que hi ha al seu darrera, no li podem donar suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Tur en nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. El portaveu del Grup Popular ha entrat en un tema del qual se'n podria debatre molt i probablement en la nostra més immediata història del desplegament institucional de la nostra comunitat autònoma n'hauré de seguir parlant, però crec que en aquest moment tal vegada no és el més adequat, és important, com ha dit ell, tenir una llei de finançament dels consells definitiva, una llei que fins i tot gira entorn un ample consens, vista la posició i les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular.

En qualsevol cas és el tema del model de finançament, evidentment es poden escollir diferents models i jo estic per afirmar que el model que s'ha escollit sí dona perfecte compliment a l'article 69 de l'Estatut pel que fa a la participació dels consells en els pressuposts de la comunitat autònoma, en la seva recaptació, pel que fa a les competències que gestionen els consells. Una altra cosa és que en el futur s'hagi d'arribar a plantejar un altra model, un model de corresponsabilitat entre els consells i el Govern de les Illes Balears i per suposat és un model diferent i en el qual en qualsevol moment s'hi pot entrar, entenent d'una manera més ample l'expressió participació dels recursos de la comunitat autònoma. En qualsevol cas insistesc que aquesta llei dona perfecte compliment de l'article 69 de l'Estatut.

En segon lloc, m'alegra escoltar del portaveu del Grup Popular que agafant una foto fixa de l'any 2000 hem d'entendre que aquest model que es presenta és correcte pel que fa a suficiència financera, que sense cap dubte és el cavall de batalla de tot debat o de tot finançament. Fins i tot jo diria més, també és correcte i no s'ha dit el contrari, el principi de solidaritat que inspira aquesta llei atenent variables que superen el sistema clàssic de població que és el que s'aplica generalment i entrant en indicadors de necessitat de despesa o usuaris potencials a qui s'ha de donar serveis, amb des economies d'escala, temes de doble insularitat, crec que aquesta llei entra perfectament en el tema de principi de solidaritat i ho fa amb uns indicadors de justícia entre les Illes.

Pel que fa a l'esmena i el tema d'actualització, jo crec que reconeixent la suficiència financera a l'any 2000, la foto fixa que deia el Sr. Huguet, sense cap dubte, el portaveu que m'ha precedit ho ha explicat molt bé, aplicar l'actualització del finançament dels consells insulars en base a indicadors objectius i certs, com és el PIB o l'IPC, és molt més correcte i especialment en primer terme com estam en aquest moment aprovant per primera vegada una llei de finançament definitiu que no sobre variables incertes, molt més difícils i probablement en molts de casos impossibles de calcular o el que podria ser pitjor, que pot donar lloc a descontents o discussions en el futur a l'hora d'aplicar l'actualització del finançament si no es fa sobre bases, indicadors certs, indicadors objectius i que no siguin qüestionables, ni tan sols poder donar lloc a mals entesos a l'hora de calcular aquesta actualització del finançament dels consells.

Podríem entrar dins altres arguments com el de fins i tot el mateix model impositiu, l'estructura impositiva que té la comunitat autònoma, avui és difícil d'aplicar i les experiències que hi ha es refereixen bàsicament a impostos que van afectats directament a determinades inversions com podrien ser el cànon de sanejament i que faria molt difícil una millora de la gestió d'aquest impost en el finançament dels consells perquè són impostos que són finalistes i que van destinats a inversions concretes. Però en qualsevol cas jo crec que el tema més important és el de certesa o incertesa, el de l'objectivitat amb el càlcul anual que s'ha de fer de l'actualització del finançament dels consells i no insistiré més perquè ja s'ha explicat anteriorment

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sí Sr. Huguet en torn de rèplica té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. No serà una contrarèplica, però crec que és de justícia constatar, ja ho va fer ahir un company nostre d'una altra institució que avui era un dia feliç, idò jo també, perquè he presentat una esmena com és aquesta, el qual no ha rebut cap tipus d'improperi ni cap tipus de desqualificació, i açò sempre és d'agrair. Açò demostra que estam davant un tema que interessa tots per igual, i com a mínim jo vull interpretar aquesta intervenció, que celebr i que agrasc, dels portaveus que han fet ús de la paraula, que almenys ens donen el benefici que ha estat una esmena pensada, meditada, i que ha estat treballada. Efectivament, totes aquestes dificultats que vostès plantegen, seria per la meua part d'una inconsciència total si diguéis que no és ver. Tots aquests dubtes també es generen, i no hi ha cap mica de dubte que aquests dubtes es generen amb aquesta esmena, i també es generaran i es generen amb el sistema que proposa el projecte de llei, atès que açò és un element viu, i ha de ser un element amb capacitat de revisió. Precisament la pròpia llei crea aquest consell interinsular de finançament, per analitzar i avaluar com funciona, i quina és la seva -valgui l'expressió- evolució del sistema definitiu.

Però en qualsevol cas el que sí a nosaltres ens interessa del debat d'aquesta esmena no és veure tant si substituïm una per l'altra, sinó que prenguem consciència que potser posam la primera pedra, perquè a la llarga, no sé si d'aquí a un, dos o tres, el que sigui, aquest article 6, el que sigui, el sistema definitiu en base al qual s'hauran de regir els consells insulars pugui ser un combinat entre l'article 6 que ve en el projecte de llei, que té aquestes dues variables, encara que sigui com una incongruència, més o manco fixes, variables sí, però més o manco fixes en la mesura que són constants en la seva presència a nivell de l'Estat amb aquesta nova proposta que nosaltres feim, perquè no ens podem oblidar, ni ens podem sostreure d'una cosa: els parlamentaris de les Illes Balears en el seu moment, ja des de fa molts d'anys, varen decidir sobre els consells insulars, i varen decidir que aquí no hi havia transferències delegades i transferències com a tals, la paraula transferència la varen substituir com a competències que s'atribuïen com a pròpies, sense cap tipus de cautela, que inicialment semblava que s'havia de preveure per part de les lleis que havia de fer el Parlament. Per no embullar-nos: la transferència que rep avui un consell insular li arriba tan neta com les transferències que ha rebut quant a la seva gestió política, com les transferències que ha rebut la comunitat autònoma des de l'Estat, en el moment en què els consells insulars l'assumeixen com a pròpia, és seva, és pròpia, com les que li vénen com a pròpies en la Llei de bases de règim local, amb la qual cosa aquest sistema de finançament d'aquestes competències crec que hauria de preveure també aquesta evolució econòmica que pugui donar-se dins els pressuposts de la comunitat autònoma, com deia abans el Sr. Alorda, i que efectivament és difícil de poder enfilat.

Per tant nosaltres mantendrem aquesta esmena, com a mínim com a punt de debat i com a punt de reflexió, i quant a l'article, jo demanaria al president que abans de votar-lo, si podem fer un petit recés per acabar de decidir el vot sobre l'article en concret. Votaríem l'esmena, i després, abans de votar l'article, un petit recés, si no li sembla malament. I agrair el posicionament que han fet els altres grups.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Alorda, pel Grup PSM té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. També en primer lloc celebrar, com el nostre grup crec que ho celebra sempre, quan el to és constructiu i no hi ha desqualificacions de cap sentit. Nosaltres sempre ho suposam, que tant els projectes de llei que es presenten, com les esmenes que s'hi aporten, doncs són processos de reflexió i que s'intenten solucionar i enfrontar els problemes del país.

De totes maneres hi ha un problema que jo veig en la intervenció del Sr. Huguet, que no acaba d'estar resolt amb la reflexió que feim sobre els consells insulars, i també aprofit que està en comissió, i que serà breu el tractat d'aquesta llei, per apuntar-la, i és el lligam que ha de tenir amb el Govern, o la independència del consell. El fet i el debat sobre la doble

naturalesa, i la Llei de consells ha apuntat un punt de dubte respecte de la vinculació que podia fins i tot algú pensar que ho fos de caràcter jeràrquic, com a òrgans perifèrics fins i tot s'ha arribat a dir -i ara no hi entraré-, i el lligam, el fet d'establir vasos comunicants consell-Govern a nivell de pressupostos, creim que és malèvol en el sentit aquest, de lligar massa la independència, l'autonomia que nosaltres demanem, de la completa independència dels consells a l'hora d'establir les seves pròpies polítiques respecte del que és el Govern; tot el contrari, per exemple, respecte d'aquest parlament, que sempre defensarem -i ara ja es va dient que aquest parlament, fins i tot recentment al Consell de Mallorca concretament és un *leit motiv* continu, també a la tribuna del Parlament, que el Parlament intervé o s'insereix en els consells, com si el Parlament no fos el que reparteix les regles del joc i digués cadascun dels actors del país, els ajuntaments, els consells, el Govern, qui és que té les competències respecte del que diu el 10, del que diu l'11 i el que diu el 12 de l'Estatut.

El Parlament ho ha de poder fer, indiscutiblement, però el Govern no, o no tant, en determinats temes de coordinació. Per tant, creim que és molt bo que el Parlament cada vegada reguli i estableixi els mínims que tothom hagi de tenir d'acord, però no lligar directament amb el Govern. Què passa amb els pressupostos? El pressupost és una llei del Parlament, però evidentment és la dinàmica i és l'actuació del Govern. Establir que si el Govern posa una ecotaxa, els consells augmentaran el seu finançament, perquè una part de l'ecotaxa passarà als consells, com pretén aquesta esmena; que si posa taxes als serveis i procura que l'usuari pagui el cent per cent d'aquell servei, com una política que tenguim, que una part d'aquella taxa se la mengin els consells, no té res a veure. Una taxa és per pagar un servei. Però clar, està lligat amb el capítol 3, com tots els capítols, tenen perversions de la independència que sempre tindrà present quin percentatge de tota aquella recaptació, d'aquella política financera, té un altre dipositari, i nosaltres creim que això no és bo. Cosa diferent és a nivell tributari, més aviat d'impostos, deixant anar les altres figures, que lligàssim una part, i com s'ha apuntat, una reflexió en aquest sentit. I en això sí que apuntam, i ja ho hem dit anteriorment, que potser sí, que hi ha un punt de trobada a l'horitzó entre l'esperit de l'esmena i la solució que s'ha trobat. I crec que per aquí la reflexió pot continuar, encara el 39 té moltes línies, i per tant probablement encara correspondrà revisar o tornar a pensar la fórmula que s'ha trobada. Però la que hi ha aquí creim que produeix molts de renous, que és millor depurar-los que no intensificar-los.

Per l'altra banda, valorar positivament també que es vegin com a coses que l'evolució positiva del producte interior brut del país no es posi en qüestió, cosa que de vegades la música que ha arribat a sonar pareixeria que podia ser fins i tot un ítem negatiu, o que no tengués una evolució positiva. Jo estic content que des del Grup Popular es reconegui que és en principi una referència que garanteix que aquest principi de suficiència, que és del que es tracta, no només mantengui les pessetes constants, o els euros constants a partir de l'IPC, sinó que a més a més aquesta evolució del producte interior brut del país permet pensar que hi haurà qualche alegria adicional. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Vicent Tur té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Breument, no per abundar en la discussió, perquè no hi ha hagut tal discussió, sinó més bé per agrair el to, i no només el to amb què s'ha presentat i s'ha defensat aquesta esmena per part del Grup Parlamentari Popular, sinó fins i tot la valoració política que es fa en el conjunt d'aquesta comissió per tots els grups parlamentaris sobre aquesta llei. Jo puc estar d'acord amb el plantejament que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Popular de presentar aquesta esmena, que és la que va al bessó de la qüestió que es planteja en aquesta llei, que és l'actualització del finançament dels consells insulars; puc estar d'acord amb el plantejament que ha fet, quan m'ho ha plantejat més bé com una reflexió política de cara al futur, però sense desqualificar, com deia ell, respecte de les intervencions del portaveu que els parla, i d'altres, respecte de la seva esmena; jo també he d'agrair que s'hagi presentat una esmena com a reflexió política, però no com a desqualificació de la llei que es presenta. I compartesc el que s'ha dit abans, que aquesta reflexió pot continuar, o es bo que continuï cap al futur, perquè hem de dir que no només es crea el Consell Financer de les Illes Balears per reflexionar sobre els resultats de l'aplicació d'aquesta llei, sinó que fins i tot cada cinc anys -em pareix, ho dic de memòria- està prevista la revisió del sistema de finançament.

Per tant, jo crec que aquesta reflexió és bo que continuï, i que en el futur vegem si es donen les condicions per millorar el sistema, o fins i tot per canviar el model, com estàvem parlant abans. Jo crec que en aquest moment hem de concloure amb les paraules que havíem iniciat les intervencions, que és un moment de celebració, perquè a la nostra comunitat autònoma comptarem amb una llei molt important, una llei que dota els consells insulars d'autonomia i suficiència financera, i que només així els consells insulars poden iniciar el camí cap a la majoria d'edat que fa anys que anam parlant, i que crec que aquesta sens dubte és una fita important en aquest camí. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Acabat el debat, procedim a la votació de l'esmena 5043/01.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 7; en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Queda rebutjada l'esmena.

I abans de passar a la votació de l'article 6, a petició del portaveu del Grup Parlamentari Popular, es decreta un recés de tres minuts... Sí?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, si em permet. Hem consultat amb els companys, que podríem passar a votar aquest article, perquè el Grup...

EL SR. PRESIDENT:

(...) un descans de tres minuts?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No, dic que podem votar immediatament l'article, si vol.

EL SR. PRESIDENT:

Ah.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

El Grup Parlamentari aplicarà una abstenció també en aquest article.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. No hi ha recés, i passam a la votació de l'article 6.

Vots a favor de l'article 6?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 9; en contra, cap; abstencions, 7.

EL SR. PRESIDENT:

Queda aprovat l'article 6.

Al títol del projecte de llei, als articles 1, 2, 3, 4 i 7, a la disposició addicional única, a les disposicions transitòries primera, segona i tercera, a la disposició final primera i segona, als annexos primer i segon, i a l'exposició de motius no es mantenen esmenes.

Passam a la votació del títol del projecte de llei, dels articles 1, 2, 3, 4 i 7, de la disposició addicional única, de les disposicions transitòries primera, segona i tercera, de la

disposició final primera i segona, dels annexos primer i segon, i de l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra no n'hi ha; i abstencions no n'hi ha.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 16. Unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Queda aprovat el que acabam de sotmetre a votació.

Una vegada acabat el debat i les votacions de l'informe de ponència, queda dictaminat en conseqüència el projecte de llei número de registre 4242/01, de sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

Es recorda que els grups parlamentaris poden presentar en el termini de 48 hores, mitjançant escrit adreçat al president de la cambra, els vots particulars i les esmenes que, havent estat defensats i votats en comissió, i no incorporats al dictamen, pretenguin de defensar al Ple.

II. Debat de l'Informe del Tribunal de Comptes de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1997 i de l'Informe de la Comissió Tècnica Assessora sobre la Liquidació dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 1997.

I esgotat el primer punt de l'ordre del dia, procedirem al segon punt, que és el debat relatiu a l'escrit número de registre 2976/00, presentat pel Tribunal de Comptes, mitjançant el qual es trameta l'informe anual de la comunitat autònoma de les Illes Balears, de l'any 1997, i de l'informe de la Comissió Tècnica Assessora, sobre la liquidació dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per l'any 1997.

Aquests dos documents es debatran conjuntament si cap grup parlamentari no s'hi oposa.

Grups parlamentaris que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Solamente unas breves palabras, a la vista del informe extenso y completo de la Comisión Técnica Asesora, y a partir del Tribunal de Cuentas, sobre los presupuestos generales de la comunidad autónoma del año 97, para decir que, a consecuencia de lo que hemos podido comprobar por el informe que se nos ha hecho llegar, cuatro características podemos considerar que marcan el desarrollo de los presupuestos generales de la comunidad autónoma del año 97.

La primera de ellas es el fuerte incremento que tuvo en aquella época el capítulo 4, el de transferencias. La segunda característica es también el incremento espectacular que tienen las subvenciones desde la propia Conselleria de Presidencia; solamente la supera a esta Conselleria de Presidencia la Conselleria de Agricultura, por motivos más que obvios, y otra conselleria, la de Medio Ambiente; pero salvo esas dos, Presidencia es la conselleria más subvencionadora, lo cual resulta bastante llamativo. También resulta llamativo, según el informe a que hacemos constante mención, el oscurantismo en la formulación de cuentas, que es constantemente recriminado, sobre todo por parte de la Comisión Técnica Asesora, habida cuenta que no se siguen las recomendaciones que año tras año van haciéndose; y la serie de, a consecuencia de esto, obligaciones incumplidas que nos encontramos en la formulación de las cuentas, de estas cuentas generales, obligaciones incumplidas que siempre van a abundar en una mayor oscuridad en esta formulación de las cuentas. Y así resulta realmente difícil para la Comisión Técnica Asesora y para el informe del Tribunal de Cuentas llevar a cabo su labor con la extensión que hace falta, y con las precisiones que necesita un parlamento para poder valorar cómo se ha desarrollado el ejercicio presupuestario del año 97.

En definitiva, presentaremos nuestras propuestas de resolución, favorables por supuesto a que se apruebe el informe de la Comisión Técnica, y con las observaciones a que haya lugar tras el lapso de tiempo que nos conceda la Presidencia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Maribel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com cada any, es presenta per al seu debat en aquesta comissió l'informe anual del Tribunal de Comptes i de la Comissió Tècnica Assessora d'aquest parlament sobre els comptes de la nostra comunitat autònoma i les seves empreses públiques, i pel que fa a aquest debat concret, aquests dos informes es refereixen a l'exercici pressupostari de l'any 97.

El primer que hem de destacar, com ja va sent habitual, és que els informes de l'any 97 són uns informes altament positius en el sentit principal que després d'una anàlisi minuciosa i detallada de la gestió pressupostària en totes les seves vessants, les conclusions i recomanacions que fan, tant el Tribunal de Comptes com la Comissió Tècnica Assessora, sense llevar-los importància, sí que hem de dir que són unes recomanacions que no detecten cap irregularitat rellevant, ni cap anomalia, la qual cosa posa en evidència que la gestió econòmica, pressupostària i financera que va dur el Govern durant l'exercici del 97 va ser correcta i ajustada a dret.

Els informes posen de relleu que durant l'exercici pressupostari es varen gestionar un total de 73.000 milions de pessetes, la qual cosa va suposar un increment del 30%

respecte de l'any 96, i que aquest important augment sobretot es va reflectir en els capítols d'inversions, en els capítols 6 i 9. Aquest augment va ser motivat sobretot al nou model de finançament, que començava l'any 97 per al quinquenni 1997-2001, i que suposava per primera vegada la posada en marxa de la corresponsabilitat fiscal, amb la participació per primer cop en l'IRPF. I també aquest augment estava motivat per l'assumpció de noves competències autonòmiques, que pel que fa a l'any 97 varen ser les relatives a l'Insero, que varen passar a ser gestionades per la Conselleria de Presidència i per l'IBAS.

L'endeutament per l'any 97 va ser de 4.000 milions de pessetes, d'acord amb els escenaris de consolidació pressupostària pactats per primera vegada amb el Govern central, on les comunitats autònomes que assumeixen el nou model de finançament quedaven obligades a complir unes xifres concretes anuals d'endeutament, que no podien superar, amb la qual cosa es controlava el nivell d'endeutament de les comunitats autònomes, que podia condicionar l'entrada dins la moneda única. Aquests escenaris han suposat l'origen del que després s'ha traduït en la Llei d'estabilitat pressupostària, que vincula totes les administracions públiques i que constitueix un èxit del que ha suposat i suposa la gestió econòmica del Govern central.

En qualsevol cas, pel que fa a les nostres illes, l'any 97 no existia cap problema en tema d'endeutament, i de fet gaudíem del privilegi de ser una de les comunitats autònomes amb més baix endeutament, com així ho posa de relleu l'informe del Tribunal de Comptes, destacant que la nostra càrrega financera de l'any 97 era només d'un 13%, molt lluny dels límits establerts per la LOFCA. I el mateix pel que fa a l'endeutament de les empreses públiques, on es posa de relleu la davallada de l'endeutament respecte de l'exercici anterior, i la reorganització i supressió d'empreses públiques que es va registrar a l'any 97.

Un altre aspecte altament positiu és el relatiu a l'alt nivell d'execució pressupostària del pressupost d'ingressos i de despeses de l'any 97. Destaca el Tribunal de Comptes que en matèria d'ingressos l'execució va ser d'un 97%, la qual cosa evidencia l'esforç que en matèria de tributs cedits va fer la Conselleria d'Hisenda. I pel que fa a l'execució del pressupost de despeses, va ser d'un 90%, símptoma clar que, malgrat el pressupost havia augmentat un 30%, i principalment al capítol 6 i 9, el Govern del Partit Popular de l'any 97 era capaç de gastar-se els duros, d'invertir i de gestionar amb eficàcia i agilitat, coses que ara per ara han passat ja a la història. El mateix respecte dels resultats de l'exercici, que va tancar amb un superàvit, i que vull recordar aquí que l'any 99, quan el Govern del Partit Popular va acabar el seu mandat, va deixar un superàvit acumulat de prop de 12.000 milions, que en l'actualitat, tant l'any 2000 com l'any 2001, s'ha transformat en un dèficit pressupostari.

Pel que fa a les incorporacions de crèdits, modificacions de crèdits, generacions, avals, gestió de tresoreria i contractació, res important es posa de relleu en els informes que ara tractam. Les recomanacions que es posen de relleu són les següents: una relativa als pla general de comptabilitat pública, recomanació que el propi Tribunal de Comptes i la Comissió

Tècnica Assessora ja indiquen aquesta recomanació que se li ha donat solució amb la posada en marxa del (...) 2000 i amb l'Ordre del conseller d'Hisenda de 23 de desembre del 98. Una altra recomanació va referida a la Universitat de les Illes Balears, organisme autònom de la comunitat autònoma, amb una gestió política i econòmica diferenciada de la comunitat autònoma, i que es refereix a la contractació de les obres pel sistema de subhasta, i on la UIB va fer les seves al·legacions pertinents, que no varen ser acceptades pel Tribunal de Comptes. I la darrera recomanació es refereix a la supervisió dels projectes d'obres, per evitar retards o modificacions d'expedients, millora aquesta de caire tècnic, i que evidentment s'ha de procurar complir.

En definitiva, el pressupost de l'any 97, pressupost ja de certa importància econòmica, amb assumptió de noves competències estatals i amb un nou model de finançament que ens dotava d'un major autogovern, idè ja dic que el pressupost de l'any 97, un cop analitzats detalladament pel Tribunal de Comptes i la Comissió Tècnica Assessora, varen ser uns pressuposts molt ben gestionats, tant des d'un punt de vista jurídic com econòmic. Jurídicament en la mesura que es va complir correctament amb totes les normes de legalitat administrativa; econòmicament per l'elevat grau d'execució pressupostària, tant d'ingressos com de despeses, el baix endeutament i el resultat positiu de tancament de l'exercici. En definitiva, comptes molt ben sanejats.

Per tot això no puc més que deixar constància que és un orgull per al nostre grup parlamentari que aquests informes posin de lleu el que va ser una molt bona gestió de l'anterior Govern, a la vegada que esperar que la tònica d'aquests informes no canviï en un futur.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Els grups parlamentaris que no hagin intervingut, podran fixar la seva posició si així els interessa.

Acabat el debat, s'obre un temps, que pot ser fins a 60 minuts, durant el qual els grups parlamentaris podran presentar davant la Mesa de la Comissió les propostes de resolució que creguin convenients. Si les tenen preparades, les poden lliurar, perquè haurem de fer una mesa, i a continuació seguiríem amb el desenvolupament de la Comissió.

Recomença la sessió, i entrem en el debat de les propostes de resolució presentades a l'informe anual de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1997, presentat pel Tribunal de Comptes, número de registre 2976/00, i de la Comissió Tècnica Assessora, sobre la liquidació dels pressupostos generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears també per l'any 1997.

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Nuestras propuestas de resolución constatan una serie de incumplimientos que pone de relieve la Comisión Técnica Asesora en su informe, algunas de gran relevancia, algunas de la relevancia por el tema que hay detrás, por la importancia económica de estas observaciones; y otras importantes, y otras llamativas por la cantidad de veces que se repite la misma observación en los diferentes informes de la Comisión Técnica Asesora.

En primer lugar, proponemos como primera propuesta de resolución que se constate el incumplimiento de la Ley 11/1990, de 17 de octubre, de patrimonio de la comunidad autónoma de las Illes Balears, puesto que no se confeccionó el inventario general de bienes y derechos de la comunidad autónoma. Era una ley del año 90, que imponía que en un plazo, si no recuerdo mal de unos 6 meses, tenía que tenerse hecho este inventario. No se había hecho. Ahora, por fin, con el cambio de Gobierno se está haciendo, lo cual es positivo, pero fueron unos cuantos años, 7 años los que se llevaba hasta ese momento sin que se llevara a cabo este inventario.

La segunda propuesta de resolución constata que durante el año 97 se aumentó el endeudamiento en un 28% respecto a la situación del ejercicio anterior, lo cual en términos relativos es importante, puesto que si la comunidad autónoma de las islas Baleares es una de las menos endeudadas en la actualidad, igual que antes, dentro de nuestro estado, en ese momento hubo un cambio sustancial en la dinámica que había seguido el Gobierno hasta ese momento, hubo un cambio de Gobierno, hemos de recordar que comenzó la presidencia del Sr. Matas, i hay un aumento del endeudamiento del 28% respecto a la situación del ejercicio anterior. Ya digo que es un salto cualitativo de gran importancia, y junto a ello tenemos la bomba de relojería latente, del llamado Isiquiema, el impuesto sobre instalaciones que inciden en el medio ambiente, que iba acumulando una deuda no registrada de gran importancia, hasta su definitiva explosión en tiempos muy recientes, en cuanto se ha tenido que acometer el pago de toda esa deuda.

Se constata asimismo un descubierto ni más ni menos que de 2.250 millones de pesetas en la entidad financiera Sa Nostra. No constaba por ninguna parte. Hombre, 2.250 millones de pesetas son una cantidad importante, tanto en cifras absolutas como en relativas, por lo que respecta a la cuantía del presupuesto en aquel momento. Asimismo se constata el incumplimiento de la obligación prevista en el artículo 12 de la Ley 5/1986, por la que se tenía que elaborar la plantilla orgánica que afecta a los órganos de la Administración de la comunidad autónoma de las islas Baleares, una plantilla que ha estado sin hacer durante muchísimo tiempo, y hay que pensar que estamos hablando de una obligación que procedía del año 1986, y en el 97 todavía no se había hecho esta plantilla orgánica.

Asimismo se constata que se mantiene una vez más el incumplimiento de la obligación de incluir en las modificaciones de crédito el detalle de las modificaciones relativas a la clasificación funcional del gasto, con los correspondientes

resúmenes por grupos de función, funciones, subfunciones y programas, lo cual dificulta enormemente el control por parte de la Comisión Técnica Asesora. Es un problema de oscurantismo, pero en fin, no es que sea especialmente grave, pero de forma constante también la Comisión pedía que este tema se solucionara.

Otro incumplimiento importante es al que hacemos mención en la propuesta séptima, se constata el incumplimiento del artículo 46.2 de la Ley 1/1986, de 5 de febrero, 12 ejercicios en los cuales la información referida a los remanentes de crédito incorporables al presupuesto del ejercicio siguiente, durante 12 ejercicios no se había nunca detallado de la forma legalmente prevista. Son muchos ejercicios sin hacer caso a estas recomendaciones.

Así mismo se constata también el incumplimiento de la recomendación de la misma comisión técnica que se efectuó durante cinco ejercicios consecutivos exigiendo más detalle en la presentación de los datos relativos a la cuantificación de los remanentes de tesorería del ejercicio. Y por último hay que destacar el oscurantismo en el acta de arqueo de la Tesorería, puesto que no se detalló ni dónde están las existencias de valores o de metálico, pese a las recomendaciones que hizo la Comisión Técnica en otros ejercicios durante unos 10 años, recomendando que se dijera dónde estaban las existencias en valores o en metálico de la comunidad autónoma a la hora de hacer el arqueo, y tampoco en este ejercicio hemos podido ver resuelto ese problema.

Por lo tanto es una serie de incumplimientos que deseamos, efectivamente, que en los próximos años, o en los años en los que estamos y en los que vengan en un futuro, pues no se vayan produciendo, puesto que debemos procurar entre todos, para mejor gloria de las cuentas generales de nuestra comunidad autónoma y mejor comprensión de las mismas por parte de todos cuantos tenemos la obligación y el deber de ir contrastándolas, pues deseamos que se resuelvan todos estos incumplimientos y que cada vez sean más transparentes i arrojen mejores resultados para esta comunidad autónoma.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gracias, Sr. Presidente. He de decir que el Grupo Parlamentario Popular ha presentado una propuesta de resolución en la cual se dice que *el Parlament de les Illes Balears valora positivament i assumeix el contingut de l'informe anual del Tribunal de Comptes de l'any 97 i l'informe de la Comissió Tècnica Assessora corresponent a l'any 97, i insta el Govern de les Illes Balears a atendre les recomanacions que s'hi contenen.*

Yo creo que se trata de una propuesta de resolución realista, no como las que se nos plantean desde el Grupo Parlamentario Socialista, que el problema que ha tenido ante este informe del Tribunal de Cuentas y la Comisión Técnica Asesora es que cuando no hay irregularidades, no las hay; simplemente ésta es la realidad, ningún informe habla de oscurantismo, es una palabra que se ha inventado el Grupo Parlamentario Socialista, si no que me digan textualmente dónde habla alguno de los informes de la palabra oscurantismo.

Yo creo que en temas como son unas cuentas que ha gestionado un gobierno, aunque no sea el mismo gobierno que hay en la actualidad, se debe ser serio y riguroso y, en este sentido, quiero manifestar que de todo un ejercicio presupuestario como es el año 97, que haya efectivamente cuatro recomendaciones por parte del Tribunal de Cuentas, que he explicado en mi intervención relativa al tema contable, relativa a supervisión de proyectos, creo simplemente que se ha de valorar, después del detallado y minucioso análisis que efectúan tanto el Tribunal de Cuentas como la Comisión Técnica Asesora, solicitando múltiple información a la comunidad autónoma, analizando todas sus cuentas, todos sus estados financieros, que haya recomendaciones simplemente de carácter técnico es para valorar positivamente estos informes y valorar positivamente la gestión que efectuó el anterior gobierno.

Por lo tanto tenemos que decir que no aceptamos las recomendaciones o las propuestas de resolución presentadas por el Grupo Parlamentario Socialista, y en este sentido debo decir que cuando se dicen falsedades, pues se dicen falsedades. Que desde el Grupo Parlamentario Socialista se nos hable del endeudamiento de la comunidad autónoma nos parece simplemente de chiste, cuando se sabe que el aumento de la deuda de la comunidad autónoma se está produciendo precisamente desde que ha entrado el pacto de izquierdas en el gobierno.

Me habla de que el endeudamiento aumentó un 28% respecto al 96. No, el endeudamiento aumentó un cien por cien respecto al 96 porque en el 96 el endeudamiento fue cero, y como en el 96 el endeudamiento fue cero, en el 97 el endeudamiento fue de 4.000 millones de pesetas, fue un aumento de un cien por cien, pero hemos de recordar que era un endeudamiento en base a los pactos de consolidación presupuestaria pactados dentro del modelo de financiación autonómica, cosa que en cambio el pacto *de progrés* se endeuda en esta comunidad autónoma sin tener la autorización prevista dentro de los pactos de consolidación presupuestaria, como hemos de recordar que ya hizo en este ejercicio el año pasado, en el 2001.

Por lo tanto he de decir que las propuestas que se presentan por parte del Grupo Parlamentario Socialista no obedecen a la realidad de los informes; por eso y porque creemos en la seriedad de los trabajos que ha efectuado tanto el Tribunal de Cuentas como la Comisión Técnica, a quien tenemos que felicitar por sus trabajos, decir simplemente que no daremos respaldo porque no obedecen a la realidad y tratan de hacer demagogia con temas serios que no compartimos, y,

eso sí, esperemos que en el futuro, efectivamente, no haya ninguna recomendación, cosa que francamente, y a la vista está de los presupuestos que vamos viendo durante esta legislatura, no va a ser así.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Aquesta Presidència entén que vostè, a més de defensar la proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular, ha fet un torn en contra de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Gràcies. Sr. Diéguez?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, es un turno para posicionarnos con respecto a la propuesta de resolución que hace el Grupo Parlamentario Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene usted la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Pues en posicionamiento sobre la propuesta de resolución, la propuesta de resolución que hace el Grupo Parlamentario Popular no nos parece mal en cuanto que se dice que se asume el informe de la Comisión Técnica Asesora, que nosotros en nuestra propuesta de resolución así también lo sostenemos, y en cuanto a que se inste al Gobierno para que siga las recomendaciones, aunque consideramos que es superfluo que se le inste puesto que este gobierno sigue ya las recomendaciones y, de hecho, algunas de estas cuestiones las está haciendo y resolviendo, de todas maneras nos parece que lo lógico es votar a favor en cuanto a que no se puede instar a lo contrario, ni muchísimo menos, y aunque sea superfluo nos posicionamos en cualquier caso, ya digo, a favor también de esta propuesta de resolución.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que no hagin intervingut en el debat i que vulguin fixar la seva posició? No?

Aleshores passam a la votació de les propostes de resolució presentades. Començam per la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Vots a favor? Gràcies. No hi ha abstencions ni vots en contra.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

A favor, unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Queda aprovada la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Passarem a votació les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista. Jo deman al portaveu si es poden posar totes conjuntament.

Votació conjunta de les nou propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor de les propostes?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 8; en contra, 6. No hi ha abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Queden aprovades les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

I no havent-hi més assumptes a tractar, acabat l'ordre del dia s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA